

UKA2020/54
24. november 2020
Sofia Geisler

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge forslag til ændring af gældende folkeskolelov¹, således at der i hver folkeskole i byerne fremover skal ansættes minimum en socialrådgiver eller ressourceperson. Ansættelsen skal sikre, at børn med behov herfor får optimale muligheder for at få italesat og hjælp til at løse eventuelle problemer, der ikke relaterer sig direkte til selve skolen.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraterne)

Det kan være vores grundlæggende meninger er meget langt fra hinanden som parti også i andre tvivls-spørgsmål – eller også er det blevet mere synligt for vores forskelligheder – selv menes der at det ser ud som om vi ikke engang kan kommes nærmere hinanden ved – som en tilfældigt vælger kom med forleden dag; “det er lige nu man kan mærke hvor langt I nu ligger fra hinanden”.

Dette kan være meget rigtigt, men sådan bør det ikke være hele tiden.

Jeg vil med hjertelig glæde sige at jeg har følt at det gode samarbejde på tværs af partierne er blevet større siden begyndelsen af sidste valg vedr. folkeskolen og af det valgte udvalg her i salen. Det er blevet mere synlig og mere håndgribelige opfølgning af vores videreførelse vedr. folkeskolen.

Vi respekterer kommunernes gyldig brug af loven, men tværtimod kan det ikke undværes at bemærke vores deltagelse her i salen for at opnå det bedst muligt som lovgiver. Det er vores pligt at løfte op for sådan en vigtig opgave i nær samarbejde med kommunerne.

Vores mål er tydeligt – og dermed skal folkeskolen sørge for at de fleste skoleelever opnår en god skoleforløb, og dertil skal lærerne bruge deres tid til undervisningen og inddrager eleverne, skal varetages af faglærte for børn der har specielle behov, at forældrene trykt forvente at undervisningen varetages af lærerne.

Folkeskolen er et spejlbillede af samfundet. Lige meget hvor vi kommer, i hvilken som helst arbejdssted ser vi også spejlbilledet af samfundet.

Samfundet – dermed også børn – må vi erkende at der findes folk som er i meget svære situationer iblandt os, og selvom loven ikke kræver det, har kommunerne allerede ansat socialpædagoger og ressourcepersoner af egen indsats.

Sidste år besøgte Udvalget for Undervisning skolen der allerede har ansat en socialrådgiver ved rejsen i Qeqertarsuup Tunua, og udmeldingen var at der blev tid til sagerne ved ansættelse af en socialrådgiver, dette baner vejen til tidlig indsats. Flere byer i Kommune Kujalleq har også ansat af disse, det samme for Qeqqata Kommunea.

Evalueringen viser ansættelse af socialrådgivere eller ressourcepersoner er der allerede givet tid til samtaler til mange børn, samt at man i mange tilfælde viser at mange børn med behov er blevet mere rolige efter de kan henvende sig til en voksen i selve skolen.

Evalueringen viste også at ansættelse af socialrådgivere eller ressourcepersoner var meget mere betryggende for børnene, lærerne og andre ansatte på skolen og det er blevet bemærket at følger kan være utryghed når en person arbejdede i flere skoler i forskellige tidspunkter.

Det ser ud til at familier dermed også børn som har behov for støtte ikke bliver færre. Dem vi skal fokusere på og arbejde for elever som vil lære noget, arbejde for elever som har særlig behov, samt dem vi skal fokusere også på er, familier som har behov for læring i eller ændring af adfældsrelateret vaner på skolen.

Kommunerne har ikke lovhjemmel for at ansætte socialrådgivere eller personer man har lid til på skolerne. Selvom kommunerne ikke har lovhjemmelen på plads må de hædres for deres indsats ved at være foregangsmænd. Vores mål må være at der kræves lovkrav – dette kan man ikke komme udenom, idet vi vil opnå at de fleste børn får god succes i folkeskolen.

Socialrådgivernes tidlige indsats vil gavne og bane vejen for børnene og give dem støtte, og uden tvivl forældrene.

Vi støtter Nivi Olsens forslag, da vi ikke er i tvivl om at det vil bane vejen for en styrket folkeskole. Derfor anbefaler vi at det bliver videreført til det relevante udvalg.